

VZNIK LINEÁRNÍHO SPOJITÉHO TRENDU

Daniela JARUŠKOVÁ

FSt ČVUT, KM

Abstrakt. V článku se studují testy pro nalezení změny v jednoduché lineární regresi za předpokladu spojité regresní funkce, kde čas hraje roli nezávisle proměnné. Problém byl motivován snahou nalézt změny v meteorologických měřeních.

Abstract: Tests for detection of a change in simple linear regression are studied assuming the regression function is continuous at the change-point and the independent variable is equally spaced. Problem was motivated by effort of meteorologists to discover a change in meteorological measurements.

Резюме: В этой статье предлагаются тесты для нахождения разладки в модели линейной регрессии, которая непрерывна в точке разладки. Проблема выходит из анализа метеорологических данных.

1. ÚVOD.

Uvažujeme problém testování posloupnosti nezávislých stejně rozdělených náhodných veličin proti alternativě, že v neznámém čase dojde ke spojité změně ve střední hodnotě takové, že po okamžiku změny bude střední hodnota růst lineárně s časem. Přesněji řečeno to znamená, že chceme testovat nulovou hypotézu H_0 proti alternativě A :

$$\begin{aligned} H_0 : X_i &= \mu + e_i, & i &= 1, \dots, n, \\ A : \exists k \in \{0, \dots, n-1\} & \text{ takové, že} \\ X_i &= \mu + e_i, & i &= 1, \dots, k, \\ X_i &= \mu + b \cdot (i - k) + e_i, & i &= k+1, \dots, n, \end{aligned} \quad (1.1)$$

kde e_i , $i = 1, \dots, n$ jsou nezávislé stejně rozdělené, přičemž $E e_i = 0$, $E e_i^2 = \sigma^2$ a $E |e_i|^{2+\delta} < \infty$ ($\delta > 0$). Alternativa může být jednostranná, jestliže $b > 0$ (resp. $b < 0$), nebo oboustranná, jestliže $b \neq 0$.

2. PŘÍPAD ZNÁMÉHO μ .

Nejprve studujme případ, kde parametry μ a σ^2 jsou známé. Bez újmy na obecnosti můžeme předpokládat, že $\mu = 0$. Kdybychom uvažovali situaci, kde čas změny k je v modelu (1.1) známý, pak statistika

$$\hat{b}_k = \frac{\sum_{i=k+1}^n X_i(i-k)}{\frac{(n-k)(n-k+1)(2n-2k+1)}{6}} \quad (2.1)$$

je odhadem parametru b metodou nejmenších čtverců. V případě, že čas změny neznáme, pak je přirozené použít pro testování nulové hypotézy proti jednostranné alternativě $b > 0$ statistiku

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{b}_k / \sigma, \quad (2.2)$$

kde

$$\tilde{b}_k = \frac{\sum_{i=k+1}^n X_i(i-k)}{\sqrt{\frac{(n-k)(n-k+1)(2n-2k+1)}{6}}} \quad (2.3)$$

Poznamenejme, že tato statistika je ekvivalentní s poměrem věrohodnosti, jestliže chyby e_i , $i = 1, \dots, n$ jsou normálně rozdělené. Pro oboustrannou alternativu můžeme použít obdobně

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{b}_k| / \sigma. \quad (2.4)$$

Zřejmě platí

$$\begin{aligned} E \tilde{b}_k &= 0, \quad \text{Var } \tilde{b}_k = \sigma^2, \\ \text{Corr}(\tilde{b}_k, \tilde{b}_l) &= \frac{\frac{(n-l)(n-l+1)(2(n-l)+1)}{6} + (l-k) \frac{(n-l)(n-l+1)}{2}}{\sqrt{\frac{(n-k)(n-k+1)(2(n-k)+1)}{6}} \sqrt{\frac{(n-l)(n-l+1)(2(n-l)+1)}{6}}}, \quad k \leq l. \end{aligned} \quad (2.5)$$

Rozdělení statistiky $\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{b}_k / \sigma$ (resp. $\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{b}_k| / \sigma$) je velmi komplikované, a proto je přirozené studovat asymptotické rozdělení této statistiky pro velká n . Na intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ definujme proces $\tilde{b}_n(t)$, $t \in \langle 0, 1 \rangle$ tak, že $\tilde{b}_n(t) = \tilde{b}_{[nt]}$. Tento proces pro každé $T < 1$ konverguje v distribuci na $D\langle 0, T \rangle$ ke standardizovanému gaussovskému procesu

$$IW(t) = \frac{\int_t^1 (W(1) - W(s)) ds}{\sqrt{\frac{(1-t)^3}{3}}} = \frac{\int_t^1 (s-t) dW(s)}{\sqrt{\frac{(1-t)^3}{3}}}, \quad t \in \langle 0, 1 \rangle. \quad (2.6)$$

($W(t)$, $t \geq 0$ označuje Wienerův proces.) Platí $\overline{\lim}_{t \rightarrow 1} IW(t) = \infty$ s.j., stejně jako $\lim_{n \rightarrow \infty} \max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{b}_k / \sigma = \infty$ s.j. Abychom dostali nedegenerované limitní rozdělení, je třeba zkoumat překročení hranice, která s n roste nade všechny meze.

Platí

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P \left(\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{b}_k / \sigma > u_n \right) = 1 - \exp(-e^{-x}), \quad (2.7)$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P \left(\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{b}_k|/\sigma > u_n \right) = 1 - \exp(-2e^{-x}), \quad (2.8)$$

kde

$$u_n = \sqrt{2 \ln \ln n} + \frac{1}{\sqrt{2 \ln \ln n}} \left(\ln \frac{\sqrt{3}}{4\pi} + x \right), \quad x \in R_1. \quad (2.9)$$

Pokud parametr σ neznáme, je možno jej nahradit odhadem

$$\hat{\sigma}^2 = \sqrt{\sum X_i^2/n}$$

nebo uvažovat statistiku

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{b}_k/\hat{\sigma}_k$$

kde $\hat{\sigma}_k = \sqrt{(\sum X_i^2 - \tilde{b}_k^2)/(n-1)}$. Limitní vztahy (2.7) a (2.8) zůstanou v platnosti.

Jiná možnost se nabízí v případě, kdy víme jistě, že ke změně nemohlo dojít v posledních $(1-\alpha)100\%$ časových okamžicích. Pak je vhodné uvažovat statistiku $\max_{0 \leq k \leq [(1-\alpha)n]} \tilde{b}_k/\sigma$. Kritické hodnoty je možno odvodit pomocí aproximace limitním procesem

$$P \left(\max_{0 \leq k \leq [(1-\alpha)n]} \tilde{b}_k/\sigma > x \right) = P \left(\max_{0 \leq t \leq (1-\alpha)} IW(t) > x \right), \quad (2.10)$$

přičemž

$$P \left(\max_{0 \leq t \leq (1-\alpha)} IW(t) > x \right) \simeq \sqrt{\frac{3}{8}} \frac{\phi(x)}{\sqrt{\pi}} \ln \frac{1}{\alpha}, \quad (2.11)$$

kde $\phi(x)$ je hustota $N(0, 1)$ rozdělení.

3. PŘÍPAD NEZNÁMÉHO μ .

Jestliže parametr μ neznáme, je odhadem b metodou nejmenších čtverců v modelu (1.1)

$$\hat{B}_k = \frac{\sum_{i=k+1}^n (X_i - \bar{X})(i-k)}{\frac{(n-k)(n-k+1)(2n-2k+1)}{6} - \frac{(n-k)^2(n-k+1)^2}{4n}}. \quad (3.1)$$

Přirozenou testovou statistikou pro jednostrannou alternativu $b > 0$ je

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k/\sigma, \quad (3.2)$$

resp. pro oboustrannou alternativu $b \neq 0$,

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{B}_k|/\sigma, \quad (3.3)$$

kde

$$\tilde{B}_k = \frac{\sum_{i=k+1}^n (X_i - \bar{X})(i - k)}{\sqrt{\frac{(n-k)(n-k+1)(2n-2k+1)}{6} - \frac{(n-k)^2(n-k+1)^2}{4n}}}. \quad (3.4)$$

Opět budeme zkoumat rozdělení těchto statistik pro velká n . Na intervalu $(0, 1)$ definujeme proces $\tilde{B}_n(t)$, $t \in (0, 1)$ tak, že $\tilde{B}_n(t) = \tilde{B}_{[nt]}$. Pro každé $T < 1$ proces $\tilde{B}_n(t)$ konverguje v distribuci na $D(0, T)$ ke standardizovanému gaussovskému procesu

$$IB(t) = \frac{\int_t^1 (s-t)dW(s) - W(1)\frac{(1-t)^2}{2}}{\sqrt{\frac{(1-t)^3}{3} - \frac{(1-t)^4}{4}}}, \quad t \in (0, 1). \quad (3.5)$$

Vzhledem k tomu, že opět platí $\lim_{n \rightarrow \infty} \max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k / \sigma = \infty$ s.j., je třeba pro získání nedegenerovaného rozdělení uvažovat pravděpodobnosti meze překročení, která jde s rostoucím n do nekonečna. Platí

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P \left(\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k / \sigma > u_n \right) = 1 - \exp(-e^{-x}), \quad (3.6)$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P \left(\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{B}_k| / \sigma > u_n \right) = 1 - \exp(-2e^{-x}), \quad (3.7)$$

kde

$$u_n = \sqrt{2 \ln \ln n} + \frac{1}{\sqrt{2 \ln \ln n}} \left(\ln \frac{\sqrt{3}}{4\pi} + x \right), \quad x \in \mathbb{R}_1.$$

Pokud parametr σ neznáme, je možno jej nahradit odhadem

$$\hat{\sigma}^2 = \sqrt{\sum (X_i - \bar{X})^2 / n}$$

nebo uvažovat statistiku

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k / \hat{\sigma}_k,$$

kde

$$\hat{\sigma}_k = \sqrt{(\sum (X_i - \bar{X})^2 - \tilde{B}_k^2) / (n-2)}.$$

Limitní vztahy (3.6) a (3.7) zůstanou v platnosti.

Tabulka 1 porovnává kritické hodnoty statistiky $\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k / \hat{\sigma}_k$ pro některé hodnoty n spočtené z asymptotického rozdělení (3.7) s kritickými hodnotami získanými simulací. Simulované kritické hodnoty byly odhadnuty odpovídajícími kvantily empirické distribuční funkce statistiky

$$\max_{0 \leq k \leq n-1} \tilde{B}_k / \hat{\sigma}_k$$

vytvořené na základě 100 000 realizací.

		5 % kritické hodnoty				1 % kritické hodnoty	
n		by (3.7)	simul.	n		by (3.7)	simul.
100		2.71	2.63	100		3.64	3.21
200		2.75	2.65	200		3.64	3.22
300		2.77	2.65	300		3.64	3.22
500		2.79	2.68	500		3.64	3.22

Tabulka 1. Několik příkladů 5 % and 1 % kritických hodnot statistiky $\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{B}_k|/\hat{\sigma}_k$ spočtených pomocí (3.7) a odhadnutých ze simulace.

V případě, kdy víme jistě, že ke změně nemohlo dojít v posledních $(1 - \alpha)100\%$ časových okamžicích, můžeme uvažovat statistiku $\max_{0 \leq k \leq [(1-\alpha)n]} \tilde{B}_k/\sigma$. Kritické hodnoty je možno odvodit pomocí aproximace limitním procesem

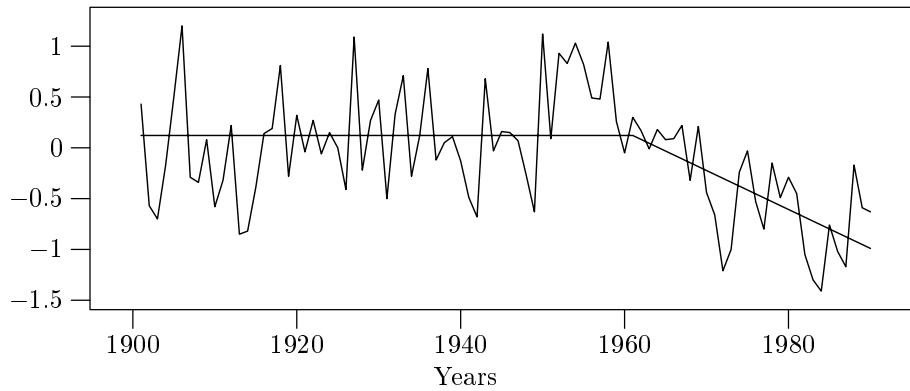
$$P \left(\max_{0 \leq k \leq [(1-\alpha)n]} \tilde{B}_k/\sigma > x \right) = P \left(\max_{0 \leq t \leq (1-\alpha)} IB(t) > x \right), \quad (3.8)$$

přičemž

$$P \left(\max_{0 \leq t \leq (1-\alpha)} IB(t) > x \right) \simeq (1 - \Phi(x)) + \left(\frac{\sqrt{3}}{2} \log \left(\frac{1 + \sqrt{1-\alpha}}{1 - \sqrt{1-\alpha}} \right) - \arctan \sqrt{3(1-\alpha)} \right) \frac{e^{-x^2/2}}{2\pi}. \quad (3.9)$$

4. PŘÍKLAD.

Příkladem postupné lineární změny může sloužit postupné zmenšování množství srážek v oblasti Sahelu. Obrázek 1 ukazuje vývoj standardizovaných ročních srážkových odchylek pro období 1901–1990 ($\frac{x_i - \bar{x}}{s}$, $i = 1, \dots, 90$) sestavený Nicolsonem (1993).

Obrázek 1. Standardizované roční srážkové odchylky v Sahelu, 1901 – 1990.

Statistická analýza prokazuje lineární úbytek srážek, přičemž změna nastala kolem roku 1960. Hodnota statistiky $\max_{0 \leq k \leq n-1} |\tilde{B}_k|/\hat{\sigma}_k = 6.4452$ vysoko překračuje 1% kritickou hodnotu 3.64 získanou z (3.7). Hodnoty autoregresní funkce spočtené z residuí pro několik prvních zpoždění jsou: $ar(1) = 0.21, ar(2) = 0.13, ar(4) = 0.9, ar(5) = 0.13, ar(6) = -0.03, ar(7) = -0.01 \dots$ Zdá se tedy, že by původní veličiny měly být spíš modelovány nějakou ARMA posloupností. Vzhledem k tomu, že hodnoty autoregresní funkce nejsou příliš vysoké, závěr o statisticky významném snížení množství srážek zůstane v platnosti, viz Antoch et al (1995).

REFERENCE

- Antoch, J., M. Hušková and Z. Prášková (1996) “Effect of dependence on statistics for determination of change”, *Journal of Statistical Planning and Inference* (to appear).
- Gombay, E. and L. Horváth (1994b), “Limit theorems for change in linear regression”. *Journal of Multivariate Analysis* **48**, 43–69.
- Davies R.B. (1987), “Hypothesis testing when a nuisance parameter is present only under the alternative.” *Biometrika* **74**, 33–43.
- Jarušková, D. (1996), “Some problems with application of change-point detection methods to environmental data”. *Envirometrics* (to appear).
- Kim, H.J. and D.Siegmund (1989), “The likelihood ratio test for a change-point in simple linear regression”. *Biometrika* **76**, 409–423.
- Nicholson, S.E. (1994), “Century-scale series of standardized annual departure of African rainfall”. In *Trends'93: A Compendium of Data on Global Change*, T.A. Boden, D.P. Kaiser, R.J. Sepanski and F.W. Stoss (eds.) 952–962. ORNL/CDIAC - 65, Carbon Dioxide Information Analysis Center, Oak Ridge National Laboratory, Oak Ridge, Tenn., U.S.A.